

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nicolae Gordilă,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, în cauza penală în privința lui

Munteanu Andrei Ion, născut la 30 noiembrie 1987, originar și domiciliat în s. Ghelăuza, r-nul Strășeni, **Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**

1. de la 27 iulie 2009 pînă la 25 octombrie 2012 (prima instanță);

2. de la 17 decembrie 2012 pînă la 28 februarie 2013 (instanța de apel);

3. de la 17 septembrie 2013 pînă la 10 decembrie 2013 (instanța de recurs).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Nicolae Suvac, care a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul Ion Gumeniuc și inculpatul Munteanu Andrei, care au solicitat respingerea recursului declarat de către procuror.

Reprezentantul părții vătămate, Sergiu Sidor, care a solicitat admiterea recursului înaintat de către procuror.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 octombrie 2012, **Munteanu Andrei Ion** a fost liberat de răspundere penală în baza art. 58 Cod penal, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, fiind încetat procesul penal, în legătură cu schimbarea situației.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Munteanu Andrei Ion la 07.04.2009, în perioada de timp între orele 20.00-21.00, aflându-se în apropierea reședinței Parlamentului RM, amplasat pe bd. Ștefan cel Mare, 105, mun. Chișinău, în timpul dezordinilor în masă, în prezența mai multor persoane, în mod deschis a sustras din bunurile materiale care au fost scoase din incinta Parlamentului RM și anume, un procesor de model C4 D 346-3060 în valoare de 2275 lei, o tastieră de la calculator în valoare de 90 lei, 4 pahare de cristal în valoare de 228 lei, un telefon staționar de

model „PANASONIC,, în valoare de 139 lei, cu care a părăsit locul infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții neînsemnate în sumă totală de 2732 lei.

3. Sentința a fost atacată de către avocatul Ion Gumeniuc în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu achitarea integrală a inculpatului din motivul lipsei faptului infracțiunii.

În motivarea apelului său, apărătorul a indicat lipsa cărorva probe care ar confirma vinovăția inculpatului, mai mult ca atât s-au indicat un șir de încălcări procesuale care contravin standartelor prevăzute de art. 6 din CEDO.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, apelul avocatului a fost admis, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul a fost achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către el.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că analiza probelor pe cauză, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală indica incontestabil la faptul că probatoriul existent la care se referă instanța de fond în sentință în nici un caz nu demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, concluzia fiind pripită și absolut nefondată.

Instanța de apel a constatat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu s-a demonstrat deoarece nici unul din martorii acuzării, audiați în ședința de judecată, nu au putut confirma cu certitudine că inculpatul a sustras deschis bunurile menționate în rechizitoriu.

La fel s-a constatat că probele acuzării contraveneau prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 2) și 93 Cod de procedură penală, dat fiind faptul că martorii audiați erau colaboratori ai organelor de drept și îndeplinindu-și funcțiile și atribuțiile de serviciu au aflat despre circumstanțele cauzei.

De asemenea s-a stabilit că nu puteau fi admise ca probe și nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, dat fiind faptul că contraveneau prevederilor art. 94 alin. (1) pct 6) și 8) Cod de procedură penală și anume: au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, prin aplicarea violenței, amenințărilor sau altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei.

Instanța de apel a mai reținut și faptul că la materialele cauzei lipseau careva probe, care ar demonstra cu certitudine, că bunurile care se aflau în sacoșe aparțineau anume Parlamentului RM și au fost sustrate anume de către inculpat, deoarece din certificatul prezentat de către reprezentantul părții vătămate reieșea că din bunurile indicate în actul de învinuire, la balanța contabilă a Direcției pentru Deservirea Clădirilor Parlamentului se aflau doar telefoane de model „Panasonic” și seturi de pahare de cristal.

Astfel s-a constatat că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente, precum că inculpatul prin acțiunile sale a comis infracțiunea incriminată, iar cele prezentate au fost dobândite cu grave încălcări ale Codului de procedură penală, materialele de urmărire penală probând că fapta nu a fost comisă de inculpat.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către procuror, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului său, acuzatorul de stat a criticat soluția instanței de apel, indicînd că ultima greșit a constatat că probele acuzării contravin prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 2) și art. 93 Cod de procedură penală și acestea dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

7. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală indicînd că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, considerînd că instanța de apel neîntemeiat a constatat că probele acuzării contravin prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 2) și 93 Cod de procedură penală.

Reținînd asupra celor expuse, Colegiul penal lărgit apreciază drept neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat și statuează asupra corectitudinii concluziei instanței de apel care a constatat că analiza probelor pe cauză prin prisma art. 101 Cod de procedură penală indica incontestabil la faptul, că probatoriul existent la care se referea instanța de fond în sentință în nici un caz nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată.

Astfel, instanța de apel corect a considerat pripită concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului, deoarece nici unul din martorii acuzării audiați în ședința de judecată nu au putut confirma cu certitudine că inculpatul a sustras deschis bunurile indicate în rechizitoriu.

La fel, corect s-a ajuns la concluzia privind dobîndirea probelor cu încălcarea prevederilor art. 90 alin. (3) Cod de procedură penală, odată ce informația din declarațiile martorilor, care erau colaboratori de poliție, le-a devenit cunoscută în legătură cu exercitarea atribuțiilor procesuale. În același sens, s-a concluzionat corect asupra încălcării art. 94 Cod de procedură penală, în cadrul procesului de dobîndire a probelor, odată ce acestea au fost obținute prin aplicarea violenței, amenințărilor sau altor mijloace de constrîngere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei, circumstanțe ce au fost constatate prin rapoartele de examinare medico-legală nr. 1805 din 14.04.2009, de expertiză medico-legală nr. 1589/D din 05.06.2009, prin extrasul din fișa medicală nr. 1136 de la Centrul Medical de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria”, cît și prin faptul pornirii de către Procuratura Militară Chișinău a două cauze penale în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, în care inculpatul a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

În același context, s-a constatat că doar o parte din bunurile ce se aflau în sacoșe, aparțineau Parlamentului (la balanța Direcției pentru deservirea clădirilor Parlamentului se aflau doar telefoanele de model Panasonic KX-TC și seturi de pahare de cristal), fapt ce trezește dubii referitor la apartenența celorlalte bunuri și asupra presupusei fapte de sustragere de către inculpat.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit concluzionează că hotărîrea contestată nu a fost afectată de eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Respinge recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai ca inadmisibil, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Munteanu Andrei Ion**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 26 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător

Petru Ursache